

Дата прийняття:	26/03/2019
Дата набуття статусу остаточного:	26/06/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.

Назва:	<p>CASE OF BERDZENISHVILI AND OTHERS v. RUSSIA <i>(Applications nos. 14594/07 and 6 others – see appended list)</i> (Щодо справедливої сатисфакції).</p>
Зміст:	<p>Заявники скаржилися, що вони разом з іншими грузинськими громадянами були затримані та видворені з Росії восени 2006 року. Внаслідок масовості таких затримань та видворень грузинських громадян Грузія звернулася до ЄСПЛ із заявою проти Росії.</p> <p>Велика Палата у міждержавній справі <u>«Грузія проти Росії(I)»</u> у 2014 році встановила, що в Росії існувала скоординована політика затримання, утримання під вартою та вислання грузинських громадян, що становило адміністративну практику.</p> <p>У січні 2019 року рішенням щодо справедливої сатисфакції у справі <u>«Грузія проти Росії (I)»</u> Велика Палата встановила, що Росія має сплатити Грузії 10 000 000 євро відшкодування шкоди, яку зазнала група з принаймні 1500 громадян Грузії.</p> <p>Щодо цієї справи, Суд <u>рішенням</u> від 20 грудня 2016 року встановив порушення статті 4 Четвертого Протоколу до Конвенції (заборона колективного вислання іноземців) щодо 14 заявників.</p> <p>Суд також встановив, що 13 заявників зазнали порушень пунктів 1 і 4 статті 5 (право на свободу та особисту недоторканність / право на перегляд законності затримання) Конвенції; статті 3 (заборона катування) Конвенції; та статті 13 (право на ефективний засіб правового захисту) у поєднанні зі статтею 3 Конвенції. Серед іншого, Суд встановив, що більшість заявників були заарештовані поліцією або працівниками міграційної служби, затримані протягом певних періодів часу та оштрафовані. Деякі з них були депортовані, а деякі виїхали з Росії. Суд визнав, що три заявники не обґрунтували свої твердження, а один із заявників відкликав свою заяву.</p> <p>Суд вирішив відтермінувати вирішення питання щодо справедливої сатисфакції до того часу, поки Велика Палата не вирішить питання щодо застосування статті 41 Конвенції у справі <u>«Грузія проти Росії (I)»</u>.</p>
Констатоване порушення (стаття):	<p>Палата застосувала принципи, які Велика Палата застосовувала у справі <u>«Грузії проти Росії (I)»</u> щодо розподілу сум справедливої компенсації.</p> <p>Так, Велика Палата постановила, що 2000 євро виплачувалися тим, хто був жертвою порушення статті 4 Четвертого Протоколу, і що сума від 10 000 до 15 000 євро має бути сплачена потерпілим від порушень пункту 1 статті 5 та статті 3 Конвенції з урахуванням тривалості перебування під вартою.</p>

	<p>У цій справі Палата присудила всім заявникам, які перебували під вартою до 48 годин, мінімальну суму у розмірі 10 000 євро, аналогічно зі справою <u>«Грузія проти Росії (I)»</u>.</p> <p>Також присудила 12 500 євро заявникам, які перебували під вартою від двох до десяти днів, і 15 000 євро тим, хто перебував під вартою понад десять днів.</p> <p>На цій підставі Палата визнала, що Ека Чкаїдзе та Давид Яошвілі, які зазнали порушення лише права передбаченого статтею 4 Четвертого Протоколу Конвенції, мають отримати по 2000 євро кожен, а Важа Бердзенішвілі, Абрам Гівішвілі та Тато Норакідзе як спадкоємець Коба Норакідзе, мають отримати суму в розмірі 10 000 євро кожен, оскільки вони були перебували під вартою до 48 годин.</p> <p>Палата присудила 12 500 євро Тенгізу Кбілашвілі, Ірині Чокелі, Давиду Лацабідзе, Ірині Каландію, Касі Цихіставі, Хатуну Дзадзіму та Інзі Гігашвілі у зв'язку з їх триманням під вартою від двох до десяти днів, та 15 000 євро – Ліані Начкебії, Левану Кобаїдзе і Кобі Кобаїдзе, які перебували під вартою понад десять днів.</p>
--	---